

GAZETA

Wielkiego

Xięstwa

POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornej W. Dekera i Spółki. — Redaktor: A. Wannowski.

N° 50.

W Piątek dnia 28. Lutego.

1840.

Wiadomości zagraniczne.

FRANCYA.

Z Paryża, dnia 19. Lutego.

Dzisiaj ostatnich jeszcze używają sił, aby jaki dowód za albo przeciw uposażeniu publiczności narzucić. Dzisiaj dzień proklamacyi, a jutro wojna się rozpoczyna. Że deputowani rzeczą nader ważną poczytują przy tej sposobności dać komittentom swoim dowody szczególnej gorliwości, wynika już z tej okoliczności, że dwaj deputowani opozycyi, PP. Marchal i Desmousseaux z Givré całą noc w kweturze Izby przepędzili, aby się nazajutrz nasamprzód do listy mówców wpisać mogli. Kollegia obiorcze, które miały szczęście tych tak czujnych deputowanych do Izby wyprowadzić, istotnie dumne być mogą z mężów, którzy nawet nocy swoje tej tak dziecinnej formalności poświęcają. Poświęcenie to zaś tém bardziej heroiczne, ile że zwykle pierwsi mówcy najmniej uwagi sobie jedną, kiedy tylko do tego służą, aby cenniejszym członkom Izby dać sposobność do wystąpienia w szranki.

Gazety dzisiejsze donoszą, że Ministrowie zmieniwszy zdanie swoje, z przyjęcia projektu dotacyi nie uczynią pytania gabinetowego. Wszystkie podobne oświadczenia na żadnej nie polegają podstawie, kiedy to nie jest

w mocy żadnego Ministeryum powiedzieć, że od przwiecia prawa był Ministeryum ma załagabinetu spowodować nie ma. Ten stałowczy wypadek w ciągu obrad częstokroć błahę okoliczności rozstrzygają. (Przypominamy tu tylko sessyę, która Xięcia Broglie do złożenia urzędu spowodowała). W przypadku — którego się zresztą nie spodziewamy — gdyby projekt uposażenia większością 60—70 głosów miał być odrzucony, Ministeryum mimo wszelkie deklaracje, jednak przy sterze się nie utrzyma.

Xiążęta Orleański i Nemurski wyjechali zeszłej nocy do Bruxelli, w odwiedziny do Xiężnej Sasko Koburgskiej Cohari.

Marszałek Moncey doznawał nocy zeszłej niebezpiecznych napadów reumatyzmu, tak że się o życie jego obawiają. I Marszałek Macdonald śmiertelnie chory.

Jedna z gazet tutejszych obejmuje następujący, mniej do prawdy podobny artykuł: »Odwołanie Marszałka Valée rzeczą zdecydowaną; nie wiadomo jednak, kto będzie jego następcą. O odjeździe Xięcia Orleańskiego do Afryki teraz więcej nie ma mowy; rozumieją, że wyprawę przeciw Abdel-Kaderowi do późniejszego odłożono czasu.«

Z dnia 20. Lutego.

Na posiedzeniu dzisiejszém Izby Deputo-

wanych projekt ministerjalny względem uposażenia Xięcia Nemours znaczną głosów większością został odrzucony. (Dokładniejsze o tém wiadomości w jutrzejszym numerze pisma naszego podamy.)

Anglia.

Z Londynu, dnia 15. Lutego.

W następną środę będą wielkie pokoje u N. Królowej w St James pałacu, gdzie jęj zapewne także addressa z powinszowaniem obydwóch Izb parlamentowych wręczą.

Ostatnia choroba Xięcia Wellingtona była skutkiem paraliżu, którym tenże już po raz drugi rażony.

Times znowu mocno powstaje przeciwko Ministrom, zarzucając im, że wypadków w Chinach jako też wyprawy rossyjskiej i francuskiej nie przewidzieli. Chociażby im bowiem nie byli mogli zapobiedz, powiada ten dziennik, byłiby jednak rozwinięciem potężnej siły uszanowanie wzбудzili. Inaczej całkiem byłby wypadł interes Anglii, gdyby Xiążę Wellington był stał u steru rządu; ten albowiem byłby swoim orlim wzrokiem przejrzał tok rzeczy od Afganistanu do Macao, od Konstantynopola do Algieru, a zamtąd aż do Nowego Brunświku, i byłby nad tém czuwał, żeby chińskie dschunki na angielskiego „Lamparta“ nie były uderzyły. Teraz zaś na Oceanie wschodnio indyjskim znajduje się tylko mil od zagrożonego miejsca. Ledwo także sześciu jest zdatnych oficerów morskich, którzyby taką wyprawę, jaką jest chińska, powierzyć można. „Ponieważ nasza siła zbrojna, powiada dziennik ten między innemi, tak jest małoznaczna w Chinach, bo się tylko z fregaty o 28 działach i szalupy wojennej składa, a najbliższe posiłki na odnodze Perskiej stoją, chińskie zaś dschunki obejmujące po 200 ludzi straszliwemi są statkami, bynajmniej nas przeto nie zadziwia wiadomość, że podług ostatnich doniesień Kommissarz niemieckiego państwa do nowęj gotuje się walki, bo małołączną niedawno poniesioną stratę raczej naszej niezdatności nie zaś pobłażaniu przypisuje. I w istocie w obecnej chwili ledwie półtuzina wybrać można Admirałów, zdolnych znosić wszystkie trudy miernęj tylko wyprawy: Z powodu wieku i słabości wszyscy są do służby niezdolni. Podobnie ledwo 6 Generał-Poruczników potrafiłoby na czele 10,000 ludzi połowę wyprawy odbyć. Jeżeli znowu wojnę mieć będziemy, potrzeba nam będzie do czynnej służby najmniej 2 Admirałów, 4—5 Wiceadmiralów i może 6—8 Kontradmirałów, i to ludzi zdatnych i wytrwałych w swym rodzaju. Wypada więc koniecznie

mnóstwo niższych Oficerów na wyższe posunąć stopnie, albo w razie przeciwnym okręty choćby i najlepiej uzbrojone, na nic nam się nie przydadzą dla braku mężów, którzyby im przewodniczyć i karność utrzymać mogli.“

Z Boliwii donoszą, że kongres uznał rządy poprzedniego protektora Santa-Cruz, za nie ulegające żadnemu zarzutowi. Uważają to za pierwszy krok do jego przywołania, co tém pewniej nastąpi że wojsko peruwiańskie okazało się przy granicy i żądało 2,500,000 dollarów za kosztą wojny.

Z dnia 19. Lutego.

Królowa dnia wczorajszego w pałacu Buckingham addressa parlamentu winszując jęj zaślubienia przyjął raczyła. Nasamprzód weszli Parowie (było ich przeszło 69), a między nimi też Xiążęta Cambridge i Sussex, wszyscy w galowych ubiorach, wprowadzeni przez Lorda Kanclerza. N. Pani przyjmowała ich w sali tronowej; po lewej stronie stał Xiążę Albrecht, po prawej Xiężna Southerland, pierwsza dama pałacowa N. Pani i Xiężna Bedford. Po wręczeniu adresu przez Parów, wstąpili członkowie Izby Niższej, wprowadzeni przez Mówcę (Sprecher). Królowa na obydwie równobrzmiące addressa temiż samemi odpowiedziała słowy: „Dziękuję Wam za ten lojalny i stósownie do obowiązku Waszego podany address. Z wielkiem przekonaniem się zadowoleniem, że wypadek, tak żywo uczucia moje obchodzący, między ludem Moim tyle wywołał oznak radości i parlament Mój do wynurzenia Mi prawnego przywiązania spowodował.“ — Wkrótce potem Xiążę Albrecht w pałacu Buckingham przyjmował całe ciało dyplomatyczne, którego członkowie J. K. Wysokości przez Lorda Palmerstona kolejno byli przedstawieni. Nareszcie Xiążę równie jak Xiężna matka (Kent) przyjmowali address Izby z powinszowaniem.

Przy sposobności sporów Anglii z Chinami Standard zwraca uwagę na ożywione związki handlowe, między tym krajem i Rosyją zachodzące; gazeta ta wyraża, że Rosyja w Pekingu ma kollegium missyi i że w Kiachcie rok w rok za 6 milion. funt. szterl. herbaty w zamian za futra i sukno dają.

Obrachowano, że w Anglii rocznie 50,000 pijaków umiera i że połowa na umyśle obłąkanych, dwie trzecie części podupadłych i trzy czwarte zbrodniarzy do tej klasy (pijaków) należy.

Z Konstantynopola z dn. 22. m. z. donoszą Kuryjerowi, że w kilka dni po powrocie Pana Bell z Czerkasyi w hotelu jego jeden z służących jego, Polak, na żądanie posła Ros-

syjskiego aresztowany został; wszakże Pan Bell, wówczas właśnie nie będąc w domu, później jednak tak energiczną podał protestację, że Polaka natychmiast znowu na wolność puszczono a Pan Buteniew nawet u Pana Bella się usprawiedliwiał, oświadczając, że co do osoby Polaka pomyłka zaszła.

O najnowszych tu z Konstantynopola nadeszłych i do d. 27. Stycznia sięgających wiadomościach, wyraża Morning-Chronicle: «Nieporozumienia i ciągle korowody między mocarstwami, które się podjęły obowiązku traktowania dla Turcyi, zniechęciły Turków równie jak Egipcyan i stan spraw tamecznych przybiera znowu postać wojenną. Niesie pogłoska, że Ibrahim dalej się posunął i że do Sebastopola nadszedł rozkaz, aby rossyjskie wojsko lądowe do brzegów Azji mniejszej przewieziono. — Głoszono, że na przypadek śmierci Chosrewa Baszy, Raul Basza następcą jego będzie.

Turcy a.

Z Konstantynopola, d. 31. Stycznia.

(Gaz. powsz.) — Sułtan na zdrowiu zapada i widocznie słabiej. Słychać, że J. Wysockość chorobą piersi dotknięty, tąż samą, która i ojca jego, Sułtana Mahmuda, o śmierć przypawiła. Wszakże osoby z orszaku młodego monarchy, znające dokładnie sposób życia jego, twierdzą, że piersi jego mocne dotychczas i zdrowe; przypisują zaś słabość jego innym przyczynom. Sułtan, mający dopiero lat 16, dzień w dzień, skoro słońce zajdzie, do haremu swego udawać się zwykł, gdzie prawie całą noc przepędza. Cztery żony jego już są przy nadziei, a młody Padisza (Sułtan) może już w przyszłym miesiącu czterema potomkami cieszyć się będzie.

W twierdzy Podgoriza odkryto niedawno temu ślady spisku, zmierzającego do wydania twierdzy tej Czarnogórcom. Do wykonania planu tego zapowiedziane z pewnością powszechne powstanie Chrześcian w wszystkich prowincjach Turcyi europejskiej hasło dać miało. Oczewistą rzeczą, że sprzyśięnienie to w ściślejsz styczności z odkrytym w Styczniu r. b. spiskiem w Grecyi i są ludzie, którzy na korespondencję podobną Władki z Chrześcianami w Albanii i Tessalii już od lat kilku uwagę zwracali.

E g i p t.

Z Alexandryi, dnia 25. Stycznia.

(Gaz. powsz. Lipsk.) — Zdaje się, że Basza zamyśla rzecz całą do ostateczności doprowadzić, gdyż w arsenale z niezmordowaną gorliwością nad przyspabianiem materiału artylleryjnego pracują. Ukończono już 25 wy-

sokich ramowych lawet podług najnowszych wzorów francuzkich do dział ciężkiego wagi, przeznaczonych do uzbrojenia fortec, a jednak ciągle jeszcze, nawet i w święta, dalszą zajmują się pracą. Rzemieślników utworzono z żołnierzy; oficerowie aż do kapitana porówny z prostymi pracują żołnierzami i zwykle zajmują się wyrabianiem kruszcowych narzędzi, przeznaczonych dla siły morskiej; urządzenie takowe jest chwalebne i pod każdym względem naśladowania godne. — Do urządzenia obrony krajowej spisano poganiaczy osłów, służących, ciurów okrętów, słowem wszystkich mężczyzn zdolnych do noszenia broni. To jednak w kraju nienajlepsze zrobiło wrażenie i wiele osób powiesiło się dla tego. Czy projekt ten przyjdzie do skutku, jeszcze dotąd wątpliwości ulega, tymczasem dwa pułki obrony krajowej, będące na pokładzie floty tureckiej zwinęto. Podoficerowie i niżsi oficerowie mają utworzyć kadry obrony krajowej i pełnić obowiązki instruktorów, żołnierzy z tych pułków mają na okręty floty porozdzielać, a wyżsi oficerowie mają wstąpić w szeregi marynarki egipskiej. Rozdzielenie takowe żołnierzy stało się już nawet podobno koniecznym dla uzupełnienia liczby żołnierzy morskich, których choroby dużo sprzątnęły. Rozporządzenie takowe zasmuciło bardzo obydwie pułki tureckie, bo biedni ci ludzie, mający w domu żony i dzieci, pozbawieni zostają nadziei oglądania ich kiedyś; Basza jednak nie ma na to najmniejszego względu i wszystko się do jego żelaznej woli zastosoować musi. Dowodem, że Basza o wydaniu floty tureckiej bynajmniej nie myśli jest zmiana wewnętrznego urządzenia tychże okrętów na wzór egipskich; urządzono już tak kajuty i teraz właśnie urządzają apteki. Robią już także 12,000 egipskich mundurów, aby znieść zupełnie różnicę między Egipcyanami a Turkami. Zapewne odbierze on także flocie tureckiej metalowe 24 funtowe działa, jakich się do 500 na pokładach znajduje, a te żelaznemi zastąpi; na tém zaś bardzo wiele skorzysta. Każde działko bowiem waży 3000 kilogramów, a tak cała masa bronzu wynosi 1½ miliona kilogramów; licząc zaś każdy kilogram po 2 franki, wynosi wszystko 3 mil. fr. Ze zaś lane żelazo tylko piątą część 2 fr. kosztuje, przeto Basza będzie miał 2,400,000 fr. czystego zysku. Ale przez zmianę takową wyświadcza zarazem Basza flocie tureckiej ważną przysługę, gdy działa żelazne są i trwalsze i lepsze do strzelania. — Podług wiadomości z Bejrutu zbiera Ibrahim Basza pod Adaną 10,000 ludzi; zdaje się więc, jakoby się armia jego cofała.

Rozmaite wiadomości.

Z Poznania. — Dnia 27. m. z. w Nowym dworze (Neuhoff), pow. Poznańskiego, parobek Marcin Posadny parobka Wojciecha Iwańskiego podnóżkiem zabił. Sprawcę schwytano i do Inkwizytoryatu oddano. Dn. 1. m. b. czeladnik ciesielski z Wiorków, pow. Krobskiego, wracając z karczmy na drodze niedaleko domu swego przez syna oberżysty Krieg i parobka Stangengast prawie na śmierć zbity został. — W końcu miesiąca Stycznia w domu poprawy w Kościanie było 170 korygendów, więc o 35 więcej aniżeli przy upływie roku zeszłego. — Gospodarze wiejscy Wojciech Nawracki i Michał Nowak z Prusinowa, pow. Pleszewskiego, niedawno temu na polu w pobliżu wsi wilka nadwyzwyczajnej wielkości ubili, za co prawnie przeznaczoną nagrodę odebrali.

Dnia 17. Stycznia umarł w Warszawie Mecenaz Ziemięcki, jeden z najdawniejszych polskich prawników. Urodził się r. 1748 we wsi Psarach Powiecie Brzezińskim, z Wojciecha i Zofii — z Jerzmanowskich Ziemięckich Małżonków: po wczesném ukończeniu szkół u XX. Pijarów w Łowiczu i po nabyciu praktyki Sądowej w Palestrze Łęczyckiej, już w r. 1772 sprawował urząd Rejenta Ziemiańskiego, później Komornika Granicznego, a następnie zaledwie 30 lat wieku licząc w r. 1778 jednomyślnie przez Mecenasów i Marszałka Palestry Mecenasem obrany, dał dowody znajomości ustaw, i dzielnej wymowy, pełniąc przez lat 12ście te zaszytne obowiązki w Trybunale Piotrkowskim. — W r. 1790 opuścił zawód urzędowy i w tenczas w wiejskiej zaciszy, zajaśniały cnoty dobrego męża, ojca i Pana, wzorowego obywatela: jakoż i wśród tej epoki prywatnego życia, jako członek Rady wykonawczej był krajowi użytecznym. Za Xięstwa Warszawskiego mianowany Mecenasem, ciągle do ostatnich chwil życia swego, chlubnie się odznaczał nieskażoną zacnością charakteru, niepospolitą bystrością rozumu i znajomością dawnych szczególnież ustaw.

Stangreci w Anglii mają okazałe znaczenie. — W Londynie należy do wyższego tonu gdy woźnica końmi powodzi. Każdy z lordów stara się w tej mierze przewyższyć jeden drugiego i trzyma brzuchatego strangreta, który jego opasłemi końmi kieruje. Woźnica przydworny zmarłego króla ważył 500 funtów, a obwód woźnicy, który teraz u królowej pełni z kozła swój urząd, tylko o czterdzieści funtów mniej waży. Woźnica torysowski, musi mieć dużą wełnianą perukę z szerokim harbeitlem. Na jego

łbie ogromnym siedzi jak na tronie mały kapelus z galonami. Jest on ubrany w kosztowne suknie swego urzędu, a gdy powozi, nawet wśród największej sloty ma na sobie białe jedwabne pończochy. Prócz tego zacząwszy od 24. Grudnia, należy dla niego codziennie świeży piękny bukiet, którym podczas swego urzędowania piersi swoje ozdabia. Gdy który z torysów jedzie czterema końmi, natenczas forys jego (żokej) tak powinien być lekkim, małym chłopcem, aby go przed ogromnemi końmi pojazdu widzieć nie było można. Chłopiec ten powinien również mieć perukę z koziej sierści i buty ze sztylami. Nakryciem głowy jego jest pięknie złotem i srebrem haftowana gamerka.

Handel mój wina przeniosłem z dniem 18. b. m. z kamienicy w rynku Nr. 59. zaraz obok do kamienicy Wgo Kaluby, Sekretarza regencyi, Nr. 60.

Wchód z Wrocławskiej ulicy.

uwielbiam, polecam się najuniżenięj.

Michał Żupański.

Poznań, dnia 20. Lutego 1840.

Uwielbiam niniejszém osoby, które dotąd kupowały odemnie tryki, iż sprzedaż takowych zacznie się dnia 6. Marca. Ich stan zdrowia dostatecznie wiadomy; o cenie stałej dowiedzieć się można z rejestrów.

Hünern pod Wąsorzem i Winzig, dnia 20. Lutego 1840.

Neuhauß, Podpułkownik.

Olbrzymie Rohańskie kartofle, szefel po talarze, sprzedaje Dominium Kobyłopolu pod Poznaniem.

Ceny targowe
w mieście
Poznań.

Dn. 26. Lutego
1840. r.

	od		do	
	Tal. sgr. fen.		Tal. sgr. fen.	
Pszeniczy szefel	2	—	2	3
Zyta	1	—	1	2
Jęczmienia dt.	—	22 6	—	24 6
Owsa dt.	—	19	—	20 6
Tatarki dt.	—	27 6	1	—
Grochu dt.	1	—	1	5
Ziemiaków dt.	—	9 6	—	10
Siana cetnar	—	19	—	19 6
Słomykopa	4	25	5	—
Masła garniec	1	15	1	20
Spirytusu beczka	13	—	13	10